

ADVENT/KERSTPROJECT

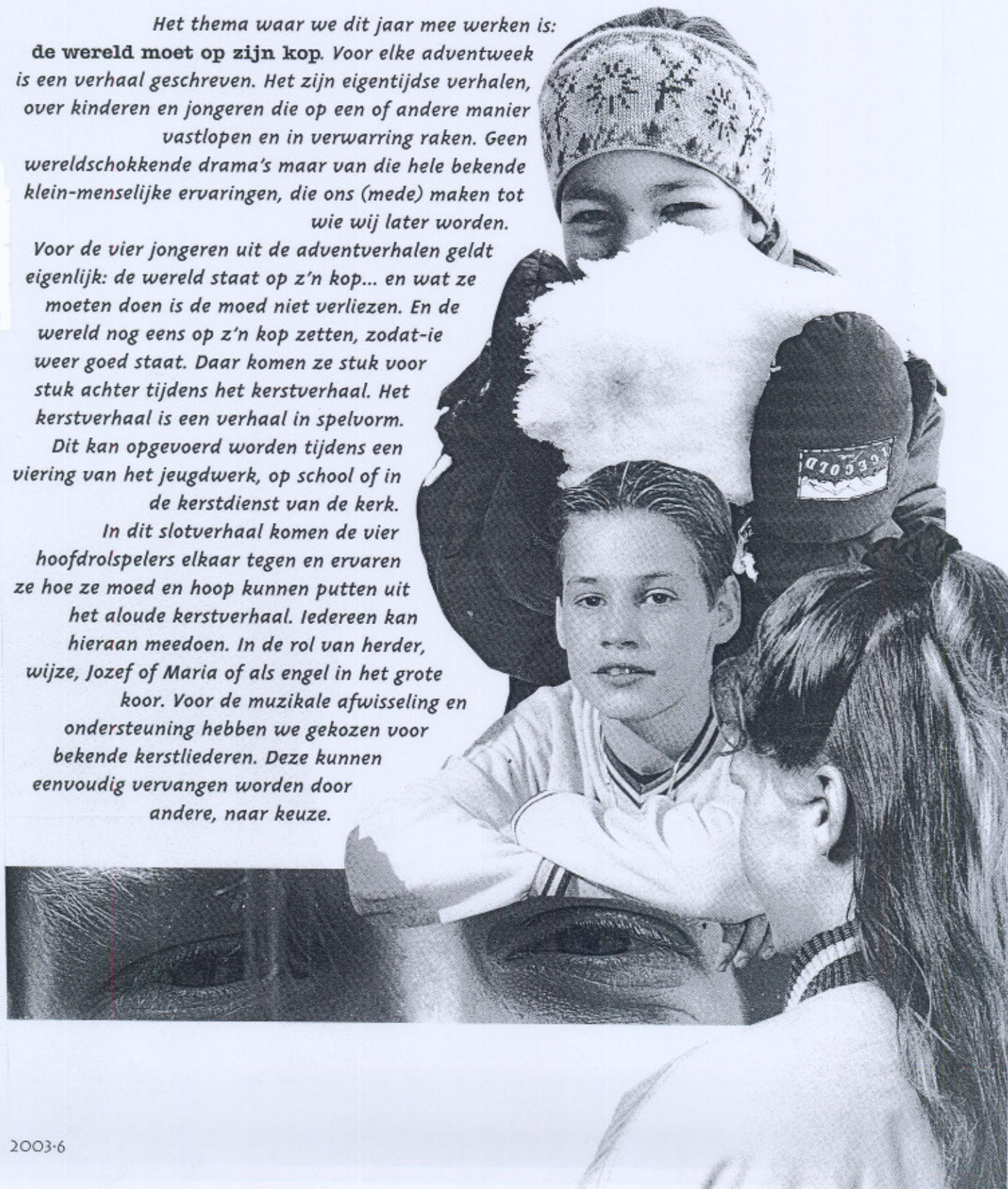
Het thema waar we dit jaar mee werken is:

de wereld moet op zijn kop. Voor elke adventweek is een verhaal geschreven. Het zijn eigentijdse verhalen, over kinderen en jongeren die op een of andere manier vastlopen en in verwarring raken. Geen wereldschokkende drama's maar van die hele bekende klein-menselijke ervaringen, die ons (mede) maken tot wie wij later worden.

Voor de vier jongeren uit de adventverhalen geldt eigenlijk: de wereld staat op z'n kop... en wat ze moeten doen is de moed niet verliezen. En de wereld nog eens op z'n kop zetten, zodat-ie weer goed staat. Daar komen ze stuk voor stuk achter tijdens het kerstverhaal. Het kerstverhaal is een verhaal in spelvorm.

Dit kan opgevoerd worden tijdens een viering van het jeugdwerk, op school of in de kerstdienst van de kerk.

In dit slotverhaal komen de vier hoofdrolspelers elkaar tegen en ervaren ze hoe ze moed en hoop kunnen putten uit het aloude kerstverhaal. Iedereen kan hieraan meedoen. In de rol van herder, wijze, Jozef of Maria of als engel in het grote koor. Voor de muzikale afwisseling en ondersteuning hebben we gekozen voor bekende kerstliederen. Deze kunnen eenvoudig vervangen worden door andere, naar keuze.

KLEIN EN DAPPER?

Verrast keek Brenda uit haar slaapkamerraam – de hele wereld wit. Het had gesneeuwd!!

Razendsnel kleepte ze zich aan, sloeg haar ontbijt over (tot ontsteltenis van haar moeder) en rende naar buiten, naar school. Onderweg lekker glijden over de sneeuw!

Na schooltijd lag er nog genoeg sneeuw voor een sneeuwballengevecht. De groten tegen de kleinen. Dat is niet echt eerlijk maar wel erg leuk! Links en rechts vlogen de sneeuwballen om je oren. Brenda aarzelde geen moment en ging volop in de slag mee. Ze koos de kant van de groten.

'Gooi, gooi! Raak hem! Gooi naar haar!', riepen de jongens en meiden van groep 8 steeds naar Brenda. En Brenda gooide alsof haar leven ervan af hing.

Toen kwam er een man voorbij, al op leeftijd. Hij liep heel voorzichtig over de bevroren stoep.

'Hé, Bren', riep een jongen, 'kun jij die ouwe raken?' Brenda knikte. Ze maakte een grote sneeuwbal, mikte en gooide feilloos tegen het hoofd van de man. De man verloor een beetje zijn evenwicht, gleed weg, viel bijna en maakte een grappige slinger voor hij weer verder kon lopen. De andere kinderen moesten lachen. Brenda voelde zich aangemoedigd: ze maakte de grote kinderen aan het lachen... dat was een goed teken: ze zouden haar zo een stuk leuker en aardiger gaan vinden, hoopte ze. En misschien wordt Bas, die stoere jongen uit groep 8A wel een beetje verliefd op me, dacht ze stiekem. Ze keek of er nog een voorbijganger aankwam. En op de fiets kwam daar net....

'Joooooooooooo! De meester', giehelde Brenda. De andere kinderen zouden haar wel heel tof vinden... en ja hoor, ze stonden in een halve cirkel achter haar. 'Doen, doen, doen', fluisterden ze, steeds harder. Durfde Brenda dit wel? Dat zou wel heel cool zijn....

Een sneeuwbal suisde naar het hoofd van de meester. Flatsj, recht tegen zijn oor. De meester schrok, verloor de controle over zijn fiets en kwam ten val.

Voordat ze met z'n allen wegrenden zag Brenda nog net dat de meester bloed had op zijn hand en ook dat zijn neus bloedde. Brenda schoot er vandoor, als een pijl uit een boog, ver voor de anderen uit.

De volgende ochtend treuzelde Brenda aan de ontbijttafel. Stel je voor, ze zag de meester al voor zich. En ze zou voor haar klasgenoten mooi voor pinda staan, en wat voor straf zou ze krijgen? Het liefst zou ze niet naar school gaan.

Dat was een idee! Niet naar school, en dan lekker de stad in. Dan hoefde ze de meester ook niet onder ogen te komen. Ze pakte twintig euro uit de huishoudportemonnee en stapte op de tram. Bang keek ze om zich heen. Durfde ze dit wel? Het was natuurlijk niet helemaal in de haak. En zou de meester wel op school komen? Misschien had hij wel iets gebroken...

Op de Dam stapte ze uit, ze voelde zich al lang niet meer happy. Ze liep in de richting van het monument. Het werd tijd dat ze eens heel goed ging nadenken.

naar een idee van Jan Breur

Verwerkingssuggesties

- Bespreek met elkaar het verhaal. Wat vinden ze van Brenda's sneeuwballenactie? Kennen jullie zelf dit soort situaties? Wat vinden jullie van Brenda's oplossing? Hoe zou jij het doen?
- Door het verhaal uit te spelen gaat de situatie meer leven. Hoe gaat bijvoorbeeld zo'n schoolplein-scène waarin je elkaar opjut tot steeds stoerdere daden? Of begin met zelf spelen waar het verhaal ophoudt. Een van de kinderen is Brenda en gaat op de trappen van het monument zitten. Met een aantal anderen bespreekt ze de situatie en zoekt naar een oplossing. De andere kinderen zijn voorbijgangers en kunnen elkaar afwisselen en aanvullen. Zijn er zeer afwijkende ideeën over de invulling van de figuur Brenda, laat dan een aantal kinderen om de beurt de rol van Brenda spelen. Komen jullie steeds tot andere oplossingen?

